

[Vsi članki](#)

Upravljanje z informacijami

Dopisna tekmovanja najvišjega ranga kot so olimpijade in svetovna prvenstva postajajo prave psihološke »vojne« v malem, kjer neverjetno pomembno vlogo igrajo informacije. [24. svetovno prvenstvo](#) v tem pogledu ni nobena izjema.

Kako že pravi stari rek: »Če ve eden, ne ve nobeden. Če vesta dva, ve pol sveta ...«, da o treh ali štirih niti ne bi nadaljevali. Dejstvo je, da se ob današnjih tehničnih možnostih novice bliskovito širijo in zaprtih krogov ni več. Pod zaprtimi krogi mislim na skupine, ki bi bile omejene na teritorialni, državni, narodnostni ali kateri koli drugi osnovi. Internet je premagal razdalje, znanje tujih jezikov (in programi za prevajanje) pa jezikovne ovire.

Predvsem je tukaj odveč in lahko zelo nevarna vsaka naivnost. Pomembna sestavina vseh sodobnih tekmovanj visokega ranga je, in bo v prihodnosti še bolj, prav **aktivnost, ki je ne smemo zanemariti – to je UPRAVLJANJE Z INFORMACIJAMI.**

Še bolj kot na posamičnih, bo ustrezno upravljanje z informacijami pomembno na ekipnih tekmah – recimo v finalu olimpijade. Ko gre za enega igralca, je zadeva še obvladljiva, ko jih je v igri 7, pa skorajda ni več!

Informacije že brez naše pomoči krožijo zelo hitro. Kako prenos informacij še pospešimo? Če želimo, da se določena novica razširi zares hitro, ji damo oznako skrivnosti (ali pa jo vpišemo v katerega od zaščitenih forumov ...).

Glavni **načini za prenos informacij** med dopisnimi šahisti so naslednji:

- spletne strani,
- spletni forumi,
- telefon (še posebej Skype),
- elektronska pošta,
- srečanja v živo.

Informacije se prenašajo:

- nevede,
- nenamerno nekemu »uidejo« med pogovorom,
- namerno, ker gre za navijače nasprotnika,
- namerno, ker nekdo navija proti določenemu igralcu ali ekipi.

□

Tipi informacij pa so naslednji:

- resnica,
- polresnica ali »skoraj« resnica,
- dezinformacija.

Tudi sam sem hotel biti o svojih nasprotnikih in o tem, kaj pišejo o meni, kar najboljše informiran. Zato sem si kmalu po začetku prvenstva nastavil [»google opozorila«](#), ki me o vsaki objavi, ki vsebujejo določene ključne besede, zelo hitro obvestijo po elektronski pošti.

Prav tako sem aktiviral **vse možne osebne zveze doma in v tujini**.

Tako sem prejemal zelo veliko informacij. Seveda nobeni niti slučajno nisem verjel. Vsako informacijo moramo obravnavati kot dezinformacijo, vse dokler se ne izkaže drugače. Informacije postanejo bolj verodostojne šele takrat, ko so potrjene iz vsaj treh različnih virov. Kot primer popolne dezinformacije naj navedem [objavo v nekem forumu](#), kako naj bi eden izmed mojih glavnih konkurentov naredil rezultat največ +1.

V tem forumskem razgovoru boste našli tudi zanimivo dilemo tega svetovnega prvenstva **»hair or not to hair ...«**

!

Seveda sem skrbno upravljal s svojimi informacijami. V glavnem sem se posluževal opcije delne resnice (ali skoraj resnice), ki je imela tudi največ možnosti, da ji nasprotniki verjamejo.

No ja, priznam – dvakrat sem uporabil tudi neresnico in sicer predvsem zato, da sem s tem odkril, na kakšen način in kam uhajajo moje lastne »informacije«.

{jcomments on}